

”گيان ڪا سار - ”مئن اوڙ ميرا بابا“

باپ دادا سڀي بچون ڪو سڀين سوروپ بناني ڪي لڀي روز روز ڀن ڀن ڀن ڀن ڀن ڀن ڀن ڀن پائنتس بتاتي رهندي هئي. سڀي پائنتس ڪا سار هئي، سڀي ڪو سار ۾ سماءِ بندو بن ڄائو. يهه اڀياس نرنتر رهن هئا؟ ڪوئي ڀي ڪرم ڪرتي هوئي يهه سمرتي رهندي هئي ڪ مئن جوتي بندو ان ڪرم اندريون دواران يهه ڪرم ڪراني والا هون. يهه پهلا پائ سوروپ ۾ لاي هئي؟ آڌ ڀي يهي هئي اوڙ انت ۾ ڀي اسي سوروپ ۾ استت هو جانا هئي. تو سيڪنڊ ڪا گيان، سيڪنڊ ڪي گيان سوروپ بني هو؟ وستار ڪو سمان ڪي لڀي ايڪ سيڪنڊ ڪا اڀياس هئي؟ جتنا وستار ۾ آنا سهج هئي اُتنا هيٺ سار سوروپ هونا سهج اُنيو هوتا هئي؟ سار سوروپ ۾ استت هو ڦر وستار ۾ آنا يهه بات ڀول تو نهين جاتي هو؟ سار سوروپ ۾ استت هو وستار ۾ آني سين ڪوئي ڀي پرڪار ڪي وستار ڪي آڪر شط نهين هونگي. وستار ڪو ديڪتي، سُنئي، ورنن ڪرتي اُتسي اُنيو ڪرينگي جئسي ايڪ ڪيل ڪر رهي هئي. اُتسا اڀياس سڌا قائم رهي. اِسڪو هيٺ سهج ياد ڪها جاتا هئي.

جيون ڪي هر ڪرم ۾ دوشبد ڪام ۾ آتي هئي، چاهي گيان ۾، چاهي اڳيان ۾. وهه ڪوئسي؟ مئن اوڙ ميرا. ان دوشبدون ۾ گيان ڪا ڀي سار هئي. مئن جوتي بندو وا سریشٽ آتما هون. برهماڪمار وا ڪماري هون. اوڙ ميرا تو ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي. ميرا بابا اِسڀر سڀ آ جاتا هئي. ميرا بابا آرڻات ميرا ورڻا هو هيٺ گيا. تو يهه مئن اوڙ ميرا دوشبد تو پڪا هئي نان. ميرا بابا ڪهني سين اُنڪ پرڪار ڪا ميرا سماءِ جاتا هئي. تو دوشبد سمرتي ۾ لانا مشڪل هئي وا سهج هئي؟ پهلي ڀي يهه دوشبد بولتي ٿي، اڀي ڀي يهي دوشبد بولتي ليڪن اُنتر ڪتنا هئي؟ ”مئن اوڙ ميرا“ يهي پهلا پائ ڀول سڪتا هئي ڪيا؟ يهه تو چوڻاسا بچا ڀي ياد ڪر سڪتا هئي. آپ ناليچفل هو نان. تو ناليچفل دوشبد ياد نه ڪر سڪي، يهه هو سڪتا هئي ڪيا! اسي دوشبدون سين ماياجيت، نروگهن، ماسٽر سروشڪتيوان بن سڪتي هو. دوشبدون ڪو ڀولتي هو تو مايا هزارون روپون ۾ آتي هئي. آڄ ايڪروپ ۾ آئينگي ڪلهه دوسري روپ ۾ ڪيونڪ مايا ڪا ميرا ميرا بهت لنبا چوڙا هئي. اوڙ ميرا بابا تو ايڪ هيٺ هئي. ايڪ ڪي آڱي مايا ڪي هزار روپ ڀي سمايت هو جاتي هئي. اُتسي مايا جيت بن گئي هو؟ مايا ڪو طلاق ديني ۾ ٽائير ڪيون لگاتي هو؟ سيڪنڊ ڪا سوڌا هئي، اِسڀر ورش ڪيون لگاتي هو! چوڙو تو چوڙو. صرف ميرا بابا، ڦر اِسڀر هيٺ مڱن رهندي. باپ ڪو بار بار يهي پائ پڙهانا پرتا هئي. دوسرون ڪو پڙهاتي ڀي هو ڦر ڀي ڀول جاتي هو. دوسرون ڪو ڪهتي هو ياد ڪرو، ياد ڪرو اوڙ حد ڦر ڪيون ڀولتي هو. ڪوئسي ڊيٽ فڪس ڪرينگي جو اڀل بن ڄائو. سڀي ڪي ايڪ هيٺ ڊيٽ هونگي يا اَلگ اَلگ هو سڪتي هئي؟ جتني يهان بڻي هو اُنهن ڪي ايڪ هيٺ ڊيٽ هو سڪتي هئي؟ ڦر باتين ڪرنا تو ختم هو گيا! خوشخبري پل سَنائو، سَمسيائين نهين سَنائو. جئسي ميلا وا پردرشي ڪرتي هو تو اڏگهائن ڪي لڀي ڪئنچي سين ڦولون ڪي مالها ڪتواتي هو. تو آڄ ڪيا ڪرينگي؟ حد هيٺ ڪئنچي هات ۾ اُنائينگي. وهه ڀي دو طرف جب ملتي هئي تب چيز ڪتتي هئي. تو گيان اوڙ يوگ دونو ڪي ميل سين مايا ڪي سَمسيائون ڪا ٻنڌن ختم هو گيا، يهه خوشخبري سَنائو. آڄ اسي سَمسيائون ڪي ٻنڌن ڪو ڪاڻي ڪا دن هئي. ايڪ سيڪنڊ ڪي بات هئي نان؟ تيار هو نان؟ جو سوچ ڪر ڦر يهه ٻنڌن ڪاڻينگي وهه هات اُنائو. ڦر تو سڀ ڊبل وديشي تيور پرشارتي ڪي لسٽ ۾ آ جائينگي. سُنئي سميه هيٺ سڀي ڇهري چينچ هو گئي هئي. تو جب سڌا

ڪي ليئي هو جائينگي تو ڪيا هو جائينگا! سڀي چلتي ڦرتي اويڪت وطن ڪي فرشتي نظر آئينگي. ڦر سنگم ڀڳ فرشتون ڪا ڀڳ هو جائينگا. اسي فرشتون دواران ڦر ديوتائين پرگهت هونگي. فرشتون ڪا ديوتائين پي انتظار ڪر رهي هئ. وه پي ديك رهي هئ ڪ هماري آني ڪي ليئي يوگيه استيج تيار هئ؟ فرشتا اؤر ديوتا دونو ڪا لاسٽ گهڙي ميل هونگا. ديوتائين آپ سڀ فرشتون ڪي ليئي ور مالها ليڪر ڪي انتظار ڪر رهي هئ. فرشتون ڪو ور ني ليئي آپڪا هين ديوتا انتظار ڪر رها هئ. ديوتائون ڪي پرويشتا سمپن شرير ۾ هونگي نان. وه انتظار ڪر رهي هئ ڪ يه 16 ڪلا سمپن بني اؤر ور مالها پهنپي. ڪتني ڪلا تيار هوئي هئ؟ سوکير وطن ۾ سمپن فرشتي سوروپ اؤر ديوتائون ڪي ملن ڪا درشيه بهت آچا هوتا هئ. فرشتون ڪي بجاءِ جب پرشارتي سوروپ هوتا تو ديوتائين پي دؤر سين ديڪتي رهتي. سميه ڪي پرمال سمپ آتي آتي پي سمپن نه هوني ڪي ڪارڻ ره جاتي هئ. يه ور مالها پهناني ڪي ڊيٽ پي فڪس ڪرني پرينگي. يه ڦر ڪوئسي ڊيٽ هونگي؟ ڊيٽ فڪس هوني سين جئسا لڪش وئسي لڪش آ جاتي هئ. وه ڊيٽ تو آج هو گئي. تو يه پي نزديڪ هو جائينگي نان ڪيونڪ نروگهن پو ڪي استيج ڪچ سميه لگاتار چاهيئي، تب بهت ڪال نروگهن راجيه ڪر سڪينگي. آبي سمسيائون ڪي اؤر سماڏان ڪي پي ناليجفل هو گئي هو. جو بات ڪس سين پوچتي هو اُس سين پهلي ناليچ ڪي آڌار سين سمجهتي پي هو ڪ يه اُتسا هونا چاهيئي. دوسري سين محنت لينپي ڪي بجاءِ، سميه گنواني ڪي بجاءِ ڪيون نه اُسي ناليچ ڪي لائيت اؤر مائيت ڪي آڌار پر سيڪنڊ ۾ سماپت ڪر ڪي آگي ڊيٽي هو. صرف ڪيا هئ ڪ مايا دؤر سين اُتسي پرچائي ڊالتي هئ جو نرڀل بناءِ ڊيٽي هئ. آپ اُسي گهڙي ڪنيڪشن ڪو نيڪ ڪرو. ڪنيڪشن نيڪ ڪرني سين ماسٽر سروسڪتيوان سته هو جائينگي. مايا ڪنيڪشن ڪو هين ڏيلا ڪرتي هئ اُسڪي صرف سنڀال ڪرو. يه سمجهه لو ڪ ڪنيڪشن ڪهان لوڙ هوئا هئ تب نرڀلتا آئي هئ. ڪيون هوئا، ڪيا هوئا يه نهين سوچو. ڪيون ڪيا ڪي بجاءِ ڪنيڪشن ڪو هين نيڪ ڪر دو. تو ختم. سهيوگ ڪي ليئي سميه پل لو. يوگ ڪا وايومنڊل واٽبريشن بناني ڪي ليئي سهيوگ پل لو، باقي اؤر وئرت باتين ڪرنا وا وستار ۾ جانا اسڪي ليئي ڪوئي ڪا ساٿ نه لو. وه هو جائينگا شپ چننن اؤر وه هو جائينگا پرچننن. سڀ سمسيائون ڪا موڻ ڪارڻ ڪنيڪشن لوڙ هونا هئ. هئ هين يه ايڪ بات. ميرا ڊراما ۾ نهين هئ، ميري ڪو سهيوگ نهين ملا، ميري ڪو آستان نهين ملا. يه سڀ فالتو باتين هئ. سڀ مل جائينگا صرف ڪنيڪشن ڪو نيڪ ڪرو تو سروسڪتيان آپڪي آگي گهو مينگي. ڪهان جاني ڪي فرصت هين نهين هونگي. باپ دادا ڪي سامني جاڪر بئڻ جائو تو ڪنيڪشن جوڙني ڪي ليئي باپ دادا آپڪي سهيوگي بن جائينگي. اگر ايڪ دو سيڪنڊ اُنيو نه پي هو تو ڪنفيوڙ نه هو جائو. ٿوراسا جو ٿوئا هوئا ڪنيڪشن هئ اُسڪو جوڙني ۾ ايڪ سيڪنڊ وا منٽ لڳ پي جاتا هئ تو همت نهين هارو. نشچيه ڪي فائونڊيشن ڪو هلائو نهين اؤر هين نشچيه ڪو پريپڪ ڪرو. بابا مئن بابا ڪا، اسي آڌار سين نشچيه ڪي فائونڊيشن ڪو اؤر هين پڪا ڪرو. باپ ڪو پي اپني نشچيه ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌ سڪتي هو. باپ پي جا نهين سڪتي. اتي اٿارٽي اس سميه بچون ڪو ملي هوئي هئ. اٿارٽي ڪو، ناليچ ڪو يوڙ ڪرو. پريوار ڪي سهيوگ ڪو يوڙ ڪرو. ڪمپلينٽ ليڪر نهين جائو، سهيوگ ڪي پي مانگ نهين ڪرو. پروگرام سيٽ ڪرو، ڪمزور هوڪر نهين جائو، ڪيا ڪرو، ڪئسي ڪرو،

گھبرا ڪي نھين ڄاڻو. ليڪن سنڀڙ ڪي آڌار سين سھيوڱ ڪي آڌار سين ڄاڻو. سمجھا. سيڪنڊ ۾ سڙهي نيڇي، سيڪنڊ ۾ اوڀر، يھ سنسڪار چينج ڪرو. باپ دادا نين ديڪا هئ دبل وديشي نيڇي ڀي جلدي اُترتي، اوڀر ڀي جلدي جاتي. ناچتي ڀي بهت هئ ليڪن گھبراني ڪي ڊانس ڀي اچي ڪرتي هئ. اُڀي يھ ڀي پريورتن ڪرو. ماسٽر نالي جفل هو ڦر يھ ڊانس ڪيون ڪرتي هو. سڄائي اؤر صفائي ڪي لغت ڪي ڪارڻ آڱي ڀي ٻڌ رهي هئ. يھ وشيشٽا نمبرون هئ. اس وشيشٽا ڪو ديك باپ دادا خوش هوتي هئ. آب صرف گھبراني ڪي ڊانس ڪو چورو تو بهت فاسٽ جائينگي. نمبر بهت آڱي لي لينگي. يھ بات تو سيڪو پڪي هئ ڪ لاسٽ سو فاسٽ، فاسٽ سو فرسٽ. خوشي ڪي ڊانس پل ڪرو. باپ ڪا هات چورت ڀي هو تو باپ ڪو ڀي اچا نھين لڱتا ڪ يھ ڪهان جا رهي هئ. باپ ڪي هات ۾ هات هو ڦر تو گھبراني ڪي ڊانس هو نھين سڪتي. مايا ڪا هات پڪڙتي هو تب وه ڊانس هوتي هئ. باپ ڪا اتنا پرير هئ آپ لوگون سين جو دوسري ڪي سات جانا ديك ڀي نھين سڪتي. باپ جانت ڀي هئ ڪ ڪتنا پٽ ڪر پريشان هو ڦر باپ ڪي پاس پھونچي هئ، تو ڪنفيووز هوني ڪئي دينگي. ساڪار روپ ۾ ڀي ديڪا، اسٽول ۾ ڀي بچي ڪهان جاتي ٿي تو بچون ڪو ڪهتي ٿي، ڄاڻو بچي، آڻو بچي؟ جب مايا اپنا روپ ڊڪاوي تو يھ شبد ياد ڪرنا.

امبرت ويلي ڪي ياد پاورفل بناني ڪي ليئي پھلي اپني سوروپ ڪو پاورفل بنائو. چاهي بندو روپ هو بڻو، چاهي فرشتا سوروپ هو بڻو. ڪارڻ ڪيا هوتا هئ، سڀر اپنا روپ چينج نھين ڪرتي. صرف باپ ڪو اس سوروپ ۾ ديڪتي هو. باپ ڪو بندو روپ ۾ يا فرشتي روپ ۾ ديڪني ڪي ڪوشش ڪرتي ليڪن جب تڪ خد نھين بني هئ تب تڪ ملن مٺا نھين سڪتي. صرف باپ ڪو اس روپ ۾ ديڪني ڪي ڪوشش ڪرنا يھ تو پڳتي مارڱ سمان هو جاتا، جئسي وه ديوتائون ڪو اس روپ ۾ ديڪني اؤر خد وئسي ڪي وئسي هوتي. اُسي سميه وايومنڊل خوشي ڪا هوتا. ٿوري سميه ڪا پرياءُ پرتا ليڪن وه انيوتي نھين هوتي. اس ليئي پھلي سو سوروپ ڪو چينج ڪرني ڪا اپياس ڪرو. ڦر بهت پاورفل اسٽيج ڪا انيؤ هونگا.

داديون سين:- ورائتي ديك ڪر ڪي خوشي هوتي هئ نان. ڦر ڀي اچي همت والي هئ. اپنا سڀ ڪچ چينج ڪرنا اؤر دوسري ڪو اپنا بنانا يھ ڀي انھون ڪي همت هئ. اتنا ٽرنسفر هو گئي هئ جو اپني هين پريوار ڪي لڱتي هئ، يھ ڀي ڊراما ۾ انھون ڪا وشيش ڀارت هئ. اپني پن ڪي پاسنا سين هين يھ آڱي ٻڌتي هئ. ايڪ ايڪ ڪو ديك ڪر ڪي خوشي هوتي هئ. پھلي تو ٿي ايڪ هين ڀارت ڪي انيڪ لڪڙيون ڪا ايڪ ورڪش. ليڪن اُڀي وشو ڪي چارون ڪونون سين انيڪ سنسڪار، انيڪ پاشائين، انيڪ کان پان، سڀ آتمائين ايڪ ورڪش ڪي بن گئي هئ، يھ ڀي تو وٺڊر هئ. يھي ڪمال هئ جو سڀ ايڪ ٿي اؤر هئ اؤر هونگي. اُسا هين انيؤ ڪرتي هئ. وشيش سرو ڪا سنيھ پراپت هو هين جاتا هئ.

پانڊوون سين:- سڀي مھاداني هو نان. ڪسي ڪو خوشي دينا، يھ سڀ سين بڙي تي بڙا پُڄ ڪا ڪاريه هئ. شيوا هئ. پانڊو تو سدا ايڪ رس، ايڪتا ۾ رھني والي ايڪانامي ڪرني والي هئ نان. سڀي پانڊو مھما يوگيه هئ، پوجنيه ڀي هئ. پڳتون ڪي ليئي تو اُڀي ڀي پوجنيه هو صرف

پر تڪيه نهين هو. (پانڊوون کي پوڄا صرف گڻيش وَ هِنُومان کي روپ ۾ هيٺ هوندي هئي) نهين اُور ديوتائين پي هئي. گڻيش وه هئي جو پيٽ ۾ سڀ باتين ڇپائي والي هئي. هِنُومان پوئڇ سين آسري سنسڪار جَلاني والا هئي. پوئڇ پي شيوا کي ليئي هئي. پوئڇ پوئڇ ڪا پوئڇ نهين هئي. پانڊوون کي يهه وشيشنا هئي، بات پڇائي والي هئي، اڌر اڌر ڪرني والي نهين. سڀي سدا سنششت هونان. پانڊو پتي اُور پانڊو، يهه سدا ڪمبائينڊ روپ هئي. پانڊو پتي پانڊوون کي سِواءِ ڪڇ نهين ڪر سگهي. جئسي شو شڪتي هئي، وئسي پانڊو پتي ڪو آگي ڪيئا. تو سدا ڪمبائينڊ روپ ياد رهتا هئي. ڪيي اپني ڪو اڪيلي تو نهين محسوس ڪرتي هو؟ ڪوئي فرينڊ چاهيئي، ائسي تو نهين محسوس ڪرتي. ڪسڪو ڪهين، ڪئسي ڪهين، ائسي تو نهين. جو سدا ڪمبائينڊ روپ ۾ رهندي هئي اُسکي آگي باپ دادا ساڪار ۾ جئسي سڀ سنڀنڌون سين سامني هوندي هئي. جتني لڳن هونگي اُتنا جلدي باپ سامني هونگا. يهه نهين نراڪار هئي، آڪار هئي باتين ڪئسي ڪرين. جو آپس ۾ پي باتين ڪرني ۾ ٽائيم لڳتا، ڏونڊينگي، يهان تو ڏونڊيني وَ ٽائيم ڪي پي ضرورت نهين. جهان ٻُلاڻو وهان حاضر. اِس ليئي ڪهتي هئي حاضران حضور. تو اُتسا اُنيو هوتا هئي؟ اُپي تو ڏن پرت ڏن ائسي ديڪينگي ڪ جئسي پريڪٽيڪل ۾ اُنيو ڪيئا ڪ آڄ باپ دادا آئي، سامني آئي هاڻ پڪڙا، ٻڌي سين نهين آنڪون سين ديڪينگي، اُنيو هونگا. ليڪن اِس ۾ صرف ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي، يهه پاڻ پڪا هو. ڦر تو جئسي پريچائي گهوڙي هئي ائسي باپ دادا آنڪون سين هت نهين سگهي.

ڪي حد ڪا وٽراڳ تو نهين آتا هئي؟ بيحد ڪا تو رهنا چاهيئي. سڀي نين يگيه شيوا کي ذميواري ڪا ٻيڙا تو اُٺا ليئا هئي. اُپي صرف هر سڀ ايڪ هئي، هر سڀڪا سڀ ڪام ايڪ هئي، پريڪٽيڪل ڊڪائي ڏي. اُپي ايڪ رڪارڊ تيار ڪرنا هئي، وه ڪوئسا هئي؟ وه رڪارڊ مڪ ڪا نهين هئي. ايڪ دو ڪو رڪارڊ ديني ڪا رڪارڊ. يهي رڪارڊ ڦر چارون اور بجينگا. رڪارڊ ديني، رڪارڊ لينا. چوڻي ڪو پي رڪارڊ ديني، ٻڙي ڪو پي ديني. يهه رڪارڊ ڪا رڪارڊ اُپي نڪلنا چاهيئي. اُپي چارون اور اِس رڪارڊ کي آوشيڪتا هئي.

سَو اُنٽي اُور وشو اُنٽي دونو ڪا پلٽن ساڻ ساڻ هو. دئوي مُٿون ڪي مهتو ڪا من ڪرو. ايڪ ايڪ گُل ڪو ڌارڻ ڪرني ۾ ڪيا سمسيا آتي هئي. اُسي سماپت ڪر ڌارڻ ڪر چارون طرف خوشبوءِ ڦهلائو جو سڀي اُنيو ڪري. سمجها.

وردان - ايڪ ٻل ايڪ پروسِي ڪي آڌار ۾ منزل ڪو سمپ اُنيو ڪرني والي همٿوان پو

اونچي منزل ۾ پهونچني سين پهلي آنڌي طوفان لڳتي هيٺ هئي، اِسٽمبر ڪو پار جاني ڪي ليئي بيچ پنور سين ڪراس ڪرنا هيٺ پرتا هئي اِس ليئي جلدي سين گهٻرائو مت، ٿڪو وا رڪو مت. ساڻي ڪو ساڻ رڪو تو هر مشڪل سهج هو جائينگي، همٿوان بن باپ ڪي مدد ڪي پاتر بنو. ايڪ ٻل ايڪ پروسا، اِس پاڻ ڪو سدا پڪا رڪو تو بيچ پنور سين سهج نڪل آئينگي اُور منزل سمپ اُنيو هونگي.

سلوگن - وشو ڪلياڻڪاري وه هئي جو پر ڪرتي سهت هر آتما ڪي پرت شپ پاونا رکت هئي.